

ПРИЛОЖЕНИЕ 3. КОЙ КОЙ Е НА БЪЛГАРСКИЯ ЕНЕРГИЕН ПАЗАР

„ФРОНТИЕР“

Регистрирана е в София през ноември 1994 г. като „Фронтиер 7“, впоследствие преименувана на „Фронтиер“. Собственост е на Красимир Георгиев, Едуард Манукян и Георги Сотиров (чрез фирмата им Метаконсулт БГ ЕООД, преименувана през декември 2006 г. на Юронекс). Бизнес интересите на дружеството са предимно в областта на енергетиката: комплекса „Марица-изток“, доставките на ядрено гориво за АЕЦ „Козлодуй“, ВЕЦ „Цанков камък“ и каскадата „Долна Арда“, язовир „Яденица“, консултантски услуги, свързани с проекта за АЕЦ „Белене“. „Фронтиер“ е консултант на „Ентърджи“ и „Енел“ в сделката им за рехабилитацията на ТЕЦ „Марица-изток 3“ на стойност 600 млн. дол. Собствениците на „Фронтиер“ придобиват и няколко ВЕЦ: „Бор“, „Иглика“, „Здравец“, „Еленов дол“, „Ясен“, „Слубешка“, „Лилия“, „Косица“.

„Фронтиер“ нашумява с участието си през 2004 г. с 49 % в мегапроекта „Универсален терминал Бургас“ (УТБ), където мажоритарен собственик с 51 % е „Техноекспортстрой“. Идеята е УТБ да изгради и да управлява входната инфраструктура на двата петролопровода от Бургас до Александруполис в Гърция и Вльора в Албания. УТБ е първоначално записана със 75 % заедно с Булгаргаз в Международната проектна компания (МПК) „Нефтопровод Бургас-Александруполис“. Впоследствие собствеността в МПК, която държи входния терминал на нефтопровода в Бургас, е разпределена в съотношение 51:49 между Русия и България, като руската собственост е на „Транснефт“, „Роснефт“ и „Газпром нефт“, а българската е разпределена поравно (24,5 %) между „Техноекспортстрой“ и „Булгаргаз“. „Фронтиер“ отпада от участие на входа на петролопровода.

Свързани с „Фронтиер“ чрез своите собственици през годините са: „ДМС Интерактив“ ООД (в която Красимир Георгиев е съдружник); „ТТ Мултра Трейдинг Тийм“ – Дюселдорф; „Микропроцесорни системи“ – Правец; фирмите от групата „7М“ (обменни бюра с участието и на Георги Сотиров); „Застрахователна и презастрахователна компания 7М“; „7М живот“; „Фронтиер финанси“ АД – инвестиционен посредник; „Булинвест груп“; „Демакс принт“; „Изипак“ и др.

Групата има интереси в областта на недвижимите имоти и туризма. Георги Сотиров и Красимир Георгиев управляват съвместно „Банско пропърти партньрс“, в чието второ издание „Банско пропърти партньрс 2“ до средата на 2006 г. Красимир Георгиев е съдружник с майката на бившия изпълнителен директор на „Топлофикация София“ АД Валентин Димитров – Цеца Станчева.

Фирмите от групата имат и някои пресечни точки с други корпоративни групи в енергетиката. Така например Красимир Георгиев е съдружник с Богомил Манчев („Риск Инженеринг“) във фирма с предмет на дейност преподавателна телевизионна и радиотехника и проводникова далекосъобщителна техника. Това е КМК, в която 33 % притежава „Риск инженеринг“, 33 % – „Фронттиер“, и 33 % – Гроздан Добрев.

През април 2007 г. приключи прокурорската проверка срещу „Фронттиер“, която не установи нарушения и постанови, че няма данни за извършени престъпления.

„РИСК ИНЖЕНЕРИНГ“

Сочи се като най-влиятелната корпоративна група в енергетиката за периода 1997 – 2005 г. Собственик на 60 % от „Риск инженеринг“ е Богомил Манчев, ядрен инженер. Той има дялове и във фирмите „Ес Си И-ЕС“ (30 %), „Фиск консулт“ (33 %), „Перения“ (50 %), „Риск инженеринг-Ф“ (6,622 %), „Риск инженеринг-Д“ (6,806 %), „Нова софт технолоджи“ (17 %), „Българска енергетика“ (50 %). Участва в управлението на „Риск инженеринг“, „Терс-Мошино“, „Риск Пауър“, „Риск инженеринг-Ф“, „Риск инженеринг-Д“, „Джи Си Ар“, „Риск инженеринг“ АД, „Трансимпекс“ АД, сдружение „Български атомен форум“, Консорциум за устойчиво енергийно развитие.

Групата около „Риск инженеринг“ са с най-голям дял в доставките на стоки и услуги за българския енергиен сектор. Присъствието на фирмата в регистъра на обществените поръчки е като изпълнител на доставки на резервни части за ТЕЦ, проверката за безопасност на ядрените реактори в АЕЦ „Козлодуй“, инженер-консултант (или архитект-инженер) на проекти за изграждане, модернизация и рехабилитация на електроцентрали (напр. ТЕЦ „Марица-изток 2“) и др. Изпълнител е по договори и извън приложното поле на ЗОП, следователно извън регистъра за обществени поръчки. Специално за строителството на АЕЦ „Белене“ „Риск инженеринг“ в консорциум с европейския клон на американската компания „Парсънс“ бяха посочени от НЕК за архитект-инженер без състезателна процедура по ЗОП поради наличието на уникален опит в бранша. Съвместната им фирма „Джи Си Ар“ ООД ще бъде надзорник на цялото строителство. Обявената стойност на услугата е между 300 и 400 млн. евро в зависимост от бъдещия договор с възложителя НЕК и изпълнителя „Атомстройекспорт“. Строежът на АЕЦ „Белене“ ще струва по първоначални данни 3.997 млрд. евро според офертата на руската фирма. С отчитане на натрупваните лихви по заемите сумата нараства до 5 млрд. евро, а с отчитане строителството на обектите от инфраструктурата на площадката и на подобренията на електросистемата – над 6 млрд. евро. Ангажиментът на руската страна е минимум 30 % от средствата да бъдат усвоени от български подизпълнители. Това означава най-малко 1.2 млрд. евро под формата на поръчки, възложени на български фирми за следващите осем години. Те ще бъдат в пет основни посоки – инженерни услуги, строителство, монтаж, доставки, настройване на системите. Обявено е включването на подизпълнители като „Главболгарстрой“, „Минстрой холдинг“, „Енемона“, „Атоменергоремонт“ и други, като списъкът не е окончателен. Не се предвиждат формални процедури за възлагане на обществени поръчки за подизпълнителите.

„Джи Си Ар“ ООД е притежавано от „Риск инженеринг“ (51 %) и от американската компания „Гилберт Комънуелт Интернешънъл“ (49 %), купена от Parsons Engineers & Constructors през 1995 г. Дружеството също е регистрирано на адреса на „Риск инженеринг“. Управители на „Джи Си Ар“ са Богомил Манчев, Джурица Танкосич и американският гражданин Робърт Вон. Последният е вицепрезидент на „Парсънс“ за бизнес развитие в Европа, бившите съветски републики и Parsons Group International Limited.

„ПАРСЪНС БЪЛГАРИЯ“

„Парсънс И енд Си България ЕООД“ (Parsons E & S Bulgaria) е регистрирано на същия адрес, на който и „Риск инженеринг“ То е 100 % собственост на британската компания „Парсънс И & СИ Юръп лимитед“ и е управлявано от Джурица Танкосич. Танкосич има опит в ядрените централи на бивша Югославия (Словения и Сърбия), както и в САЩ. През 1994 г. идва в България и прави първия технико-икономически анализ за „Топлофикация-София“. „Парсънс И енд Си България“ е консултант на АЕЦ „Козлодуй“ по проекта за модернизация на 5-и и 6-и блок. Фирмата е инженер-консултант на рехабилитацията на ТЕЦ „Марица-изток 2“ (с подизпълнител „Риск инженеринг“) и инженер-архитект на проекта за изграждане на АЕЦ „Белене“. Наскоро „Парсънс И енд Си България“ ЕООД е избрана за консултант и на проекта за изграждане на АЕЦ „Моховце“.

В края на 2004 г. е официално съобщено, че контролът върху „Парсънс И & СИ Юръп лимитед“ е поет от „Уърли Груп лимитед“ и в резултат вече оперира под фирмата „Уърли Парсънс“. Подразделението на „Уърли Парсънс“ в Лондон фигурира като „Уърли Парсънс Юръп лимитед“ (WorleyParsons Europe Ltd.), чиито обявени места на дейност освен Великобритания са страните на бившия Съветски съюз, Средния изток, Югоизточна Азия и Австралия. До момента на „Парсънс И енд Си Юръп Лтд.“ са били възложени технико-икономическият анализ за изграждането на АЕЦ „Белене“ и изготвяне на ОВОС на стойност 7,7 млн. щ. дол. и дейностите на архитект-инженер (технически консултант) на НЕК ЕАД по същия проект на стойност 18,99 млн. евро на година.

„АТОМЕНЕРГОРЕМОНТ“

Дружеството е създадено през 1974 г. с цел ремонт и поддръжка на оборудването на АЕЦ „Козлодуй“. От 1978 г. започва да произвежда резервни части, възли и оборудване и да извършва ремонт на енергетично оборудване при заводски условия, както и сервизни и строително-монтажни дейности. От 2001 г. РП „Атоменергоремонт“ е преобразувано в еднолично акционерно дружество – държавна собственост. От 27.10.2003 г. „Атоменергоремонт“ ЕАД след приватизационна процедура е преобразувано в „Атоменергоремонт“ АД с основен акционер „Българска енергийна компания“ ЕООД, собственост на Христо Ковачки. Освен извършването на текущи и основни ремонти в АЕЦ „Козлодуй“ „Атоменергоремонт“ ЕАД има пряко участие в реконструкциите и модернизациите на енергоблоковете на АЕЦ, участва в отделни ремонтни дейности в ТЕЦ „Видин“, ТЕЦ „Марица-изток 2“, ТЕЦ „Марица-изток 3“, изработка и ремонт на резервни части, металоконструкции, теплообменници,

високоволтови двигатели, топлоизолации и др. за предприятия и фирми у нас и чужбина.

Христо Ковачки е собственик или контролира няколко ВЕЦ, мини, единствената брикетна фабрика в България – „Брикел“, Топлофикация „Плевен“, Завода за преработка на автомобилни гуми в Габер, както и веригата от магазини „Европа“. Самият Ковачки твърди, че е само консултант по повечето проекти, но същевременно заявява в интервюта, че е работодател на над 5000 души. Фирми от състава на групата притежават 26 % от „Общинска банка“ АД и 20 % от „Общинска застрахователна компания“ АД.

„МИНСТРОЙ ХОЛДИНГ – БЪЛГЕРИЪН ЕКО ПРОДЖЕКТС“

„Минстрой холдинг“ АД е един от подизпълнителите по проекта „Белене“. Основната фигура в компанията е Николай Вълканов – бивш директор на Научноизследователския институт по минно дело, впоследствие генерален директор на държавната фирма „Минстрой холдинг“. До октомври 2003 г. той е член на управителния съвет на Мултигруп, а през 2005 г. става член на УС на „Химимпорт“ АД, гр. София. В близкото минало „Минстрой холдинг“ е компания, чрез която „Мултигруп“ упражнява контрол над общо 13 други дружества и няколко миноритарни пакета, сред които „Балканстрой“, „Обединени енергийни системи“, „Енергия 94“, „Еурола“, „Арес Петрол“, „Геотехно инженеринг“ и др.

През 2004 г. „Минстрой“ се купува от „Бългериън Еко Проджектс“, която понастоящем притежава 86 % от „Минстрой холдинг“. От април 2004 г. „Минстрой“ с финансовата подкрепа на „Алпине Майредер“ е основен изпълнител на строежа на хидровъзел „Цанков камък“. Според търговските регистри 51 % в „Алпине България“ държи австрийската фирма, а останалите 49 % са на „Бългериън Еко Проджектс“, която от своя страна притежава 86 % от „Минстрой холдинг“. С Решение на МС № 592 от 02.09.2003 г. за инвеститор на обекта е определена Националната електрическа компания. Финансирането му е чрез експортен кредит за 100 млн. евро и търговски кредит за 120 млн. евро, осигурени от австрийски и други европейски банки. През 2006 г. „Минстрой холдинг“ получава разрешение за проучване и търговска експлоатация на находища на нефт, въглища и скални материали. През октомври същата година се обявява и участието на „Минстрой холдинг“ в строежа на АЕЦ „Белене“.

Анализ *Reports*